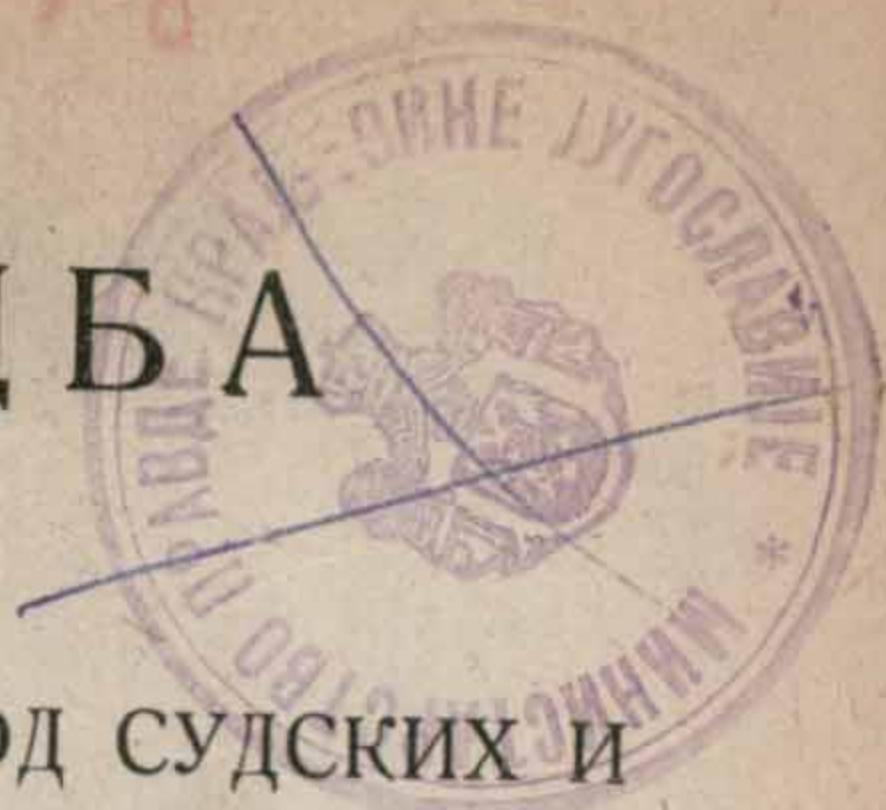

347.9
(497.1)

У

ЕДБА

о

УБРЗАЊУ РАДА КОД СУДСКИХ И
ИСЛЕДНИХ ВЛАСТИ

(Ова Уредба обнародована је у »Службеним Новинама« Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца од 15. јула 1921. год. бр. 155.)

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1921

Уводено у нови инвентар бр. 2050/Ч
1 јануара 1942 год.
Београд.

УРЕДБА

УБРЗАЊУ РАДА КОД СУДСКИХ И ИСЛЕДНИХ ВЛАСТИ

(Ова Уредба обнародована је у »Службеним Новинама« Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца од 15. јула 1921. год. бр. 155.)

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1921

у име
Његовог Величанства
ПЕТРА І

по милости Божјој и вољи Народној
Краља Срба, Хрвата и Словенаца

Ми
АЛЕКСАНДАР НАСЛЕДНИК ПРЕСТОЛА

На предлог Нашег Министра Правде, а по
Саслушању Нашег Министарског Савета, ре-
шили смо и решавамо:

УРЕДБУ
о убрзању рада код судских и истражних
власти.

Члан 1.

Старе »чаршијске« и »пореске« вредности у
Грађанском и Кривичном Законодавству пре-
твараће се у нову динарску вредност овако:
1 стари чаршијски грош раван је једном ди-
нару, а

1 стари порески грош раван је два динара.

87518

Члан 2.

Помагање из §. 50. Казненог Законика, ако се односи на помоћ одметницима од власти, у емислу §. 234. истот Законика, неће се казнити само онда, ако је помагач одметнику (хајдуку или качаку) отац или мајка, син или кћи, поочим или помајка, рођени брат или сестра, муж или жена. Осталим сродницима побројаним у §. 50. Казненог Законика може суд ово сродство према околностима узети као олакшицу при одмеравању казне.

Члан 3.

Ако је оптужени судском пресудом осуђен на какву казну лишења слободе или новчану казну, урачунаће му се у издржану казну све време проведено у истражном и судском пријтвору, ако је оно било дуже него што предвиђа §. 156. а. Законика о кривичном судском поступку, без обзира на захтев неправедности и противзаконитости из § 64. Казненог Законика. Ово ће се урачунивање вршити у осталом по §. 64. Казненог Законика.

Члан 4.

Скитнице, о којима говори §. 342. т. 1. и 2. Казненог Законика и просјаци, о којима говори §. 362. т. 6. Казненог Законика, ако су већ једном кажњени за ово дело, казниће се у поновном случају затвором до 30 дана или новчано до 300 динара, прогонством у место рођења и полицијским надзором, а ако су страни поданици могу бити протерани и из земље. А на протонство из места рођења скитница може бити осуђен само пресудом првостепеног суда по тужби полицијске власти. Пресуда је ова извршна.

Члан 5.

При ислеђењу кривичних дела, од стране истражних и судских власти у место необавезног одвајања појединих кривичних дела, о чему говоре §§. 211. и 212. Кривичног Судског Поступка, вршиће се у будуће обавезно одвајање, па ће се по свршеним предметима одмах приступити суђењу, а по несвршеним продолжити истрага и даље по закону поступити.

Члан 6.

Апелациони Судови у Београду и Скопљу разматраће у другом и последњем степену одлуке првостепених судова изречене по преступним делима из закона о шумама.

Предмети који се налазе на раду у Касационом Суду предаће се на даљи рад надлежним Апелационим Судовима.

Члан 7.

Касациони Суд има право, кад налази да је одлука првостепеног суда или Апелационог Суда у кривичним предметима добра, да оглашавајући исту за снажну, измени или допуни разлоге ниже суда, ако налази да они у себи садрже погрешно тумачење или погрешну примену формалних или материјалних закона.

Члан 8.

Председник општинског суда казниће се због неиспуњавања дужности из чл. 6. закона о пороти новчано од 200 до 500 динара.

Члан 9.

Поротници, кад суде, имају право на дневницу од 10 до 50 динара, коју им суд досуђује.

Члан 10.

Избор два поротника од четири за претрес позвата поротника за састав поротног суда врше државне судије, које улазе у састав поротног суда, којком и то: једног из места првостепеног суда и другог из једне од општина области првостепеног суда.

Претходни избор ова четири поротника, који ће се позвати за претрес за ужи избор, врши првостепени суд у колегијуму из напред поменута два списка.

Избор списка једне од општина области првостепеног суда врши претходно првостепени суд. Тај списак и онај од места првостепеног суда саопштиће се заинтересованим лицима онако како наређује у осталом закон о пороти.

Члан 11.

Поротник који не дође на дужност, у смислу чл. 10. закона о пороти, казниће се са 200 до 500 динара.

Члан 12.

Кривична дела из тач. б. чл. 12. закона о пороти ислеђиваће, као хитне предмете, полицијске власти односно срески (градски) судови. Они ће продужити рад и по оним предметима који се затеку на раду код т.зв. одређених испедних судија првостепених судова.

Право на подизање кривичне тужбе за дела из §. 85. Казненог Законика, извршена за време непријатељске окупације Србије и Црне Горе 1915. до 1918. године застарева на дан 31. децембра 1921. године. По осталим делима злочинства и преступљења поменутим у чл.

12. т. б. закона о пороти тужба се може и после овога рока подносити.

Члан 13.

О одлагању претреса, у смислу чл. 16. закона о пороти, решаваће увек поротни суд.

Члан 14.

Одлуку о томе да ли је тужени крив или није поротни суд неће потписивати, већ ће је председник суда унети у протокол претреса и, заједно с деловођом, својим потписом оверити.

Члан 15.

Општински судови су надлежни у грађанским предметима:

а) да суде све спорове у вредности до 500 динара закључно, а о непокретностима до 200 динара, и о меничним потраживањима до 100 динара;

б) да суде о пољским службеностима из §. 335. Грађанског Законика;

в) да одобравају поравнања за суме до 500 динара, изузимајући поравнања о непокретностима преко 200 динара;

г) да по споразуму парничара одобравају избране судове у споровима означеним у тачци а.

Избране судије имају права на дневницу од 15 динара, ако су из исте општине, или 25 динара ако су из оближње општине;

д) надлежност кметова распостира се до суме од 50 динара.

Пресуде општинских судова су извршне, ако не прелазе вредност од 100 динара. Против пресуде општинских судова у споровима пре-

ко сто динара жалба се изјављује надлежном првостепеном суду. Против пресуда општинских судова у меничним споровима има места жалби без обзира на вредност.

Члан 16.

Неоправдани изостанак сведока и вештака код општинских судова или код избраних судова казниће општинска власт новчано од 10 до 50 динара.

Члан 17.

Општински часници који не изврше пресуду како наређује §. 24. Грађанског Судског Поступка казниће се са 25 до 200 динара. Казну изриче првостепени суд чија је одлука извршна.

Члан 18.

Првостепени суд је надлежан у грађанским предметима:

а) за све предмете који се проценити не могу, изузимајући пољске службености из §. 335. Грађанског Законика;

б) за процењиве предмете на непокретности који вреде више од 200 динара а друге спорове који прелазе суму од 500 динара;

в) за меничне спорове преко 100 динара; и

г) за спорове које покреће држава или њене установе или се ови покрећу против државе и њених установа без обзира на вредност спора.

При првостепеном суду се уводи надлежност судије појединца:

а) за све спорове чија вредност не прелази 3.000 динара;

б) за доношење одлука у суми до 3.000 динара по предметима забране, прибелешке, интабулације (надинтабулације), обуставе и по кратком суђењу; и

в) за решавање по предметима пензија удовица и деце умрлих државних чиновника и других јавних државних службеника.

Члан 19.

Мешање се у парницу врши предајом нарочитог писмена суду код кога се води спор, у коме ће се тачно означити парнична лица и предмет спора. То се писмено доставља у препису обема парничним странама.

У истом писмену умешач мора означити правни интерес који има у томе да парнична страна, у чију се корист меша, добије спор.

Суд ће, не задржавајући ток поведеног спора, на основу овог писмена, одредити кратко рочиште за расправу питања о мешању. Ако се парнична страна, против које је мешање управљено, изјасни против мешања, суд ће тражено мешање допустити само онда, ако умешач свој интерес у овој парници покаже суду вероватним.

Члан 20.

Против судске одлуке којом се споредно мешање допушта нема места одвојеном правном средству, али се због тога може жалити у правном средству против прве судске одлуке која је донесена после одобреног мешања а против које има места нарочитом правном средству.

Чим суд донесе одлуку којом одобрава мешање у спор, споредни умешач има да ступи

у парницу у стање у коме се она тада налази. Он је властан да у будућим правним радњама употреби сва средства напада и одбране која му на расположењу стоје: нудити доказе и предузимати све парничне радње. Али умешачеве парничне радње имају за странку, у чију се корист меша, правног дејства само у толико у колико не стоје у супротности са њеним сопственим парничним радњама.

Члан 21.

Позивању у заштиту има места само у тужби и одговору на тужбу.

Члан 22.

Облигације у суми до 500 динара закључно могу потврђивати и општински судови.

Члан 23.

Кад сведок не дође на време, а није оправдао изостанак суд ће, ако услед тога одложи рочиште, изрећи решење да такав сведок накнади све трошкове проузроковане његовим недоласком, а осем тога поново га позвати на саслушање. Ако би сведок опет изостао, а парничари не би одустали од његовог саслушања, казниће га због непослушности новчаном казном од 20 до 100 динара и наредити да се стражарно спроведе.

Против ове осуде нема места жалби.

Ако сведок накнадно оправда изостанак, онда се казна на коју је осуђен неће извршити.

Члан 24.

Вештацима припада на име дневнице по 25 динара најмање, а према тежини вештачења и више по умерењу суда.

Члан 25.

Ако вештак свој изостанак не оправда или без довољно разлога неће да да своје мишљење, биће осуђен да накнади трошкове и дангубу онима, који су дошли, а уз то биће осуђен на новчану казну од 50 до 100 динара.

Члан 26.

Против решења којим се одбија искључење вештака или се наређује писмено подношење вештачког мишљења, нема места одвојеном правном средству.

Нема места одвојеном правном средству против одлуке којом се вештак разрешава услед уваженог искључења или којом се одређује рок или друго рочиште за давање вештачког мишљења.

Члан 27.

Ако парнична страна није дала тачну адресу сведока на кога се позива, па рочиште због тога буде одложено или иначе даде повода одлагању рочишта, дужна је платити све парничне трошкове за одложно рочиште, ма-кар јој суд пресудом досудио спорно право.

Члан 28.

Смрћу једне парничне стране прекида се поступак само онда, ако умрла парнична страна није била заступљена ни јавним правозаступником ни другим којим лицем. Ова-кав заступник дужан је продужити парницу до свршетка њена.

У случају кад парнична страна није имала пуномоћника, ако се правни наследници не

изјасне у одређеном року да ће продужити парницу, суд ће сматрати да су они пристали на продужење парнице.

Члан 29.

Лице, које жели код избраног суда подићи тужбу због предмета за који је по §. 434. Грађ. Суд. Пост. искључиво надлежан избрани суд, може писменом или усменом представком тражити од првостепеног суда, у чијем би подручју избрани суд имао да суди, да претходно реши: постоји ли за суђење дотичног предмета надлежност избраног суда по §. 434. По овом ће тражењу првостепени суд, пошто исто достави противној страни на одговор, одредити кратко рочиште, на које ће позвати све заинтересоване, и по свршеном извиђању решити: постоји ли надлежност избраног суда за суђење дотичног предмета. По овоме ће полицијска власт на захтевање заинтересованог изабрати судије за противну страну ако се парничари о избору судија не сложе, а ови бирају већином себи председника.

Члан 30.

Пошто се избере избрани суд, председник је дужан старати се да суд одпочне свој рад најдаље за 15 дана и посао у што краћем року сврши. Ако би он или који судија злонамерно одувлачио извршење овога посла, заинтересовани се могу жалити првостепеном суду, који ће решити да им се одузме даље право суђења ако нађе да томе има места, и одмах наредити састав новог избраног суда или попуну старог, а против смењеног избра-

ног судије наредити кривично ислеђење због немарљивог вршења службе. Ако се ислеђењем утврди кривично дело немарљивог вршења службе, суд ће смењеног избраног судију осудити на казну затвора, а поред тога и новчано до 3000 динара.

Избрани судија који не оправда свој изостапак од суђења казниће се новчано од 200 до 500 динара.

Избране судије имају право на дневницу од 25 динара поред путног и подвозног трошка.

Члан 31.

Процеониоци из § 466. а. и заступници из §. 478. Грађ. Суд. Пост. имају право на дневницу до 25 динара.

Процениоце који се без оправдања не приме дужности или је не би уредно вршили казниће извршна власт од 100 до 500 динара.

Стараоце из § 466. а. Грађ. Суд. Пост., који се без оправданог разлога не приме старалачке дужности, казниће извршна власт од 250 до 500 динара.

Члан 32.

Ако се у пресуди наложи обавеза за повраћај у пређашње стање треба у исто доба да се одреди и рок извршења.

Члан 33.

Ако државним уговорима није друкчије наређено, страни држављани биће дужни, на захтев туженога, да обезбеде трошкове које овај може имати у току спора изузимајући спорове по меницама.

Тужени је дужан тражити обезбеђење још у одговору на тужбу и означити суму коју на име обезбеђења тражи; иначе ће његово тражење бити одбијено. Величину обезбеђења и рок у коме се оно има положити одређује суд по слободној оцени узимајући у обзир трошкове које ће тужени вероватно имати, али не и трошкове које би имао, ако би, можда, подигао противтужбу. Суд ће у наредби, којом позива тужиоца да тे трошкове положи, ставити на знање да ће тужба бити одбачена ако се обезбеђење не положи у остављеном му року.

Члан 34.

Од дана првога огласа до дана продаје (н~~е~~рачунајући дане огласа и продаје како за покретне, тако и за непокретне ствари) мора да прође бар:

1., петнаест дана, ако ствари не вреде више од 3000 динара, и

2., тридесет дана, ако ствари вреде више од 3000 динара.

Свака продаја ствари до 3000 динара оглашује се у самом месту продаје и у окружној вароши, а за ствари веће вредности и преко »Службених Новина« и то три пут.

Члан 35.

За време летњег судског одмора дежурни судија ће решавати и предмете по пензијама удовица и деце умрлих државних чиновника и других јавних државних службеника.

Члан 36.

Изузетно од § 12. закона о устројству првостепених судова уводи се при првостепеним судовима надлежност појединачног судије:

- a) за преступе из Казненог Законика, изузимајући преступе који повлаче губитак грађанске части или лишење звања и преступе из главе 9. и 10. Казненог Законика;
- б) за преступе из Закона о шумама; и
- в) за грађанске предмете у смислу чл. 18. ове Уредбе.

И за извиђање и суђење судије појединца вреде прописи Законика о Судским Поступцима у грађанским и кривичним делима с обзиром на измене и допуне учињене у овој Уредби.

Члан 37.

Пресуде изречене од судије појединца у грађанским предметима и кривичним по Закону о шумама разматра Апелациони Суд у другом и последњем степену, а сви остали кривични предмети, који спадају у надлежност судије појединца, подлеже незадовољству Апелационом и жалби Касационом Суду.

Члан 38.

Изузетно од § 12. Закона о устројству трговачког суда за доношење свих одлука у предметима чија вредност не прелази 3.000 динара, као и у кратком суђењу по писменим исправама без обзира на вредност потраживања, пуноважно је заседање суда онда, кад у њему поред председника или једног сталног члана има још двојица од избраних редовних чланова или њихових заменика.

Члан 39.

Кад се покаже потреба да се каквом лицу постави старатељ, то ће мати или маћеха, као и надлежни парохијски свештеник, одмах до-

ставити суду општинском такав случај. Парохијски свештеник је дужан да такав извештај пошаље непосредно и старатељском судији најдаље у року од 8 дана, а у томе року и општински ће суд такав случај доставити истом судији ради образовања масе.

Ако је по смрти очевој на имању остала мати са малолетном децом, општински ће суд, и не чекајући на наређење старатељског судије, по истеку четрдесет дана од смрти покојникove, приступити прибирању свих података, који су потребни за образовање масе у смислу другог одељка 2. дела правила о поступању у неспорним делима и настављења Министарства Правде и Министарства Унутрашњих Дела од 29. јануара 1873. Бр. 416.

Чим општински суд приbere потребне податке и изврши попис и процену како покретног тако и непокретног имања покојниковог, пошаље свој извештај с протоколом пописа и процене и осталим документима надлежном старатељском судији.

Крајњи рок, у коме општински суд имаје посао свршити, јесте тридесет дана, који, у случају ако је мати остала с малолетном децом на имању, почиње тећи по истеку четрдесет дана по смрти покојниковој, а на слутај ако су деца остала и без једног родитеља, или са маћехом, почиње тећи по навршетку осам дана од смрти покојникove.

Члан 40.

Да би општински суд могао поднети извештај старатељском судији ради потребног образовања масе, дужни су да га о сваком смртном случају известе:

1., приватна лица и гостионичари код којих се смртни случај десио;

2., свештеник, који је умрлог опојао, без обзира на место где је овај умро;

3., војне власти за обvezнике и војна лица, која би, служећи војску, умрла. Но војне власти су дужне, осем тога, доставити те случајеве још непосредно и суду општине где је умрли рођен, као и суду општине где је живео пре доласка на војну дужност.

Кад се смртни случај деси у гостионици, општински је суд дужан да попише све што се код умрлог нађе и пошље општинском суду где је умрли стално живео.

Члан 41.

За умрле, погинуле и нестале војне обвезнике у ратовима војне власти (болнице, команде и друге јединице) су дужне да о томе, у року од тридесет дана по ступању ове Уредбе на снагу, известе општинске судове оних општина из којих су ти обвезници, с назначењем времена и места погибије, смрти или несталости, а поред тога и да пошљу његове сачуване ствари раде предаје најближим рођацима.

Ако би општинском суду било достављено, да су нестали, избегли или интернирани грађани умрли ван Отаџбине, онда ће он саслушањем оних, којима је о томе познато, утврдити време и место смрти, и о томе известити старатељског судију уз пошиљај свих акта.

Члан 42.

Ако свештеник не поднесе на време извештај о смрти општинском суду и старатељском судији, и ако општински суд не поднесе из-

вештај старатељском судији и не изврши попис и процену имања у напред означеним роковима, старатељски ће их судија казнити од 200 до 500 динара, не искључујући њихову одговорност за накнаду штете пушили, ако би она настала услед њиховог нерада.

У општинама у којима је одређен члан суда или нарочити чиновник за рад по пупилним масама и они подлеже овој казни и материјалној одговорности, као и сам председник суда, ако није вршио довољан надзор над радом ових.

Ако свештеник или општинска власт и по трећој наредби старатељског судије не изврше дужност која им је законом наложена, старатељски ће их судија оптужити за кривично дело из § 133. т. 2. Казненог Законика.

Члан 43.

За старатељство се могу позвати, поред лица означеных у чл. 17. закона о старатељству, још

1., баба са очине стране;

2., баба са материне стране; и

3., поред мушких лица и сва женска лица иначе способна за вршење правних послова.

Старатељски ће судија при избору лица из групе 3. првенствено постављати писмена лица за старатеља.

Спомоћни ће се старатељ поставити само онда, кад приходи масеног имања прелазе суму од 3.000 динара.

Члан 44.

Ко би се од пријема старатељске дужонсти неоправдано извлачио, противно чл. 20. Закона о старатељству, биће кажњен од 100 до 500 динара.

Старатељски судија ће у том случају поставити другог старатеља, старајући се да пупила не буде оштећена због немања потребног старатеља.

Члан 45.

Прописи закона о старатељству и ове уредбе односе се и на малолетнике у задрузи, ако су деца остала и без оца и без матере и ако надлежна општинска власт налази да је потребно да се заштите њихови интереси.

Члна 46.

Старатељ је дужан у року од године дана од дана образовања масе убаштинити непокретно имање малолетнику.

Награда главном старатељу не може бити већа од 6.000 динара за годину.

Спомоћни старатељ има право на 2% од чистог годишњег прихода, али та награда не сме бити већа од 2.000 динара за годину.

Главни старатељ ради самостално. Спомоћни старатељ се јавља као његов заступник, помоћник, саветодавац или контролор његовог рада у смислу чл. 48. Закона о старатељству.

Ако старалац не положи маси задржати новац у остављеном му року казниће се затвором до годину дана.

Ову казну изриче надлежни првостепени суд односно појединац судија при првостепеном суду.

Члан 47.

Код маса од незнатне вредности старатељски ће судија, по саслушању старатеља и најближих сродника, оценити: да ли би за бу-

дућност дечију било боље, да се предаду на управу Министарству за Социјалну Политику.

У том случају старатељ ће управљати имањем и приходе од истог шиљати Министарству за издржање деце и о томе само подносити извештај старатељском судији као и о личном стању деце, или како буде о томе наредило Министарство.

Члан 48.

Непокретно имање малолетника може се издати под закуп до истека оног полгођа у коме малолетник постаје пунолетан.

Али ако старатељ масе није отац или мати малолетног лица, дућани, кафане, гостионице и зиратно имање издаваће се под закуп на јавној лицитацији у присуству главног старатеља или помоћног старатеља као и потребног представника месне општинске власти. Они потписују закључак свршене лицитације. Овај протокол се шаље у руку од три дана старатељском судији на одобрење.

Старатељ и часници општинског суда не могу бити закупци масеног имања у опште; а ако би се доказало да је лице на коме је лицитација остала подметнуто тако да је закупац старатељ или који од часника општинског суда, старатељски судија може овај закуп у свако доба уништити. Ова лица не могу бити закупци масеног имања ни путем пазакупа.

Старатељи не могу бити ни непосредни ни посредни повериоци малолетника т. ј. ако би путем уступљења дошли до какве тражбине против масе.

Старатељ је дужан поднети старатељском судији рачун о управи имања, без обзира на

вредност имања и величину прихода, за пропшлу календарску годину у времену од 1. јануара до 1. марта.

Члан 49.

Ако би се доказало да удова несавесно управља масеном имовином, старатељски ће судија, по саслушању спомоћног старатеља и родбине, одузети управу имањем од удове и предати је другом старатељу, а удови одредити у споразуму са новим стараоцем, према величини прихода или имања, издржање у повезу или у натури. Исто тако одредиће се величина издржавања и деци, ако код ње остану ма издржавању.

Члан 50.

Јемства, интабулације и прибелешке које предвиђају чл. 84., 85. и 86. Закона о старатељству, старатељски ће судија скинути на захтев старатеља, ако наследник масе, за годину дана од дана предатог му наслеђа на управу, не подигне тужбу за накнаду штете против старатеља.

Члан 51.

Ако општинска власт пренебрегне да испуни дужност из чл. 97. Закона о старатељству, тако није било нарочитог наређења од старатељског судије за њено испуњење, а старатељски се судија увери, да је општинска власт знала, да се у њеном подручју налази такво имање, може председнику општине или одговорно лице казнити од 50 до 500 динара а стараоца упутити да води парницу за накнаду штете, ако је маси причињена услед тога небрежења.

Члан 52.

Образовање породичног савета, наименовање и отпуштање њихових чланова, и попуњавање упражњених места (чл. 101., 103. и 110. Закона о старатељству) вршиће старатељски судија, а не првостепени суд.

Старатељски судија може неуредне и нехатне чланове породичног савета казнити од 50 до 100 динара.

Члан 53.

Ако се утврди да малолетник, који је оглашен за пунолетног, својим имањем или свом трговином управља на своју очевидну штету, може бити лишен пунолетства и враћен под старатељство; али обавезе и други правни послови, које је он у том међувремену закључио, остају и даље у важности ако не стоје други разлози из општег права за неважност дотичних послова.

Члан 54.

У случају чл. 119. Закона о старатељству преудата мати, као старалац, дужна је да положе маси рачуне као и сваки други старалац.

Члан 55.

По старатељским и ванпарничким делима, ако интересована страна затражи одлуку по извесном свом предлогу, по коме судија налази да није још могућно донети решење, судија је дужан на захтев молиочев донети решење по том предлогу у року од месец дана од дана учињеног му предлога. Против ре-

шења којим се молилац одбија има места жалби Апелационом Суду. Ако Апелациони Суд нађе да је решење на закону основано и да је предлог молиочев неумесан, судија може казнити таквог молиоца новчано сд 50 до 300 динара, ако би нашао да је молилац без икаква разлога ометао судски рад.

Члан 56.

Свештеници имају право на награду један динар за сваки извештај, крштеницу или умрлицу које поднесе приликом образовања масе.

Ову ће им награду плаћати одмах општински суд из своје касе, ако су сви извештаји њему непосредно поднети, а старатељ масе по наредби судије из прихода масе ако су поднети старатељском судији. Ова се исплата има извршити најдаље у року од 6 месеци по образовању масе: непосредно свештенику или општинском суду на попуну касе.

Члан 57.

Све казне по старатељским и ванпарничким делима предвиђене у овој Уредби изричу се у корист Инвалидског Фонда.

Против решења судијина кажњени се може жалити првостепеном суду у року од три дана по саопштењу решења. Одлука првостепеног суда је коначна.

Члан 58.

Преноси непокретних имања пуноважни су само онда, ако је сопственик поднео на прибављача код надлежног првостепеног суда оригиналну талију од имања које му уступа.

Члан 59.

Ко би мислио да му је завешталац последњом наредбом неправду или уштрб против зајма учинио, он треба за осам дана после свршеног му саопштења тестамента да се против истог изјасни код судије за неспорна дела, јер у противном остаје стална наредба по тестаменту.

Члан 60.

За разматрање решења судије за неспорна дела надлежни су Апелациони Судови у другом и последењем степену.

Члан 61.

Касациони Суд у Београду одређује други Апелациони Суд у његовој надлежности за суђење по предмету где би један Апелациони суд био спречен да суди.

Члан 62.

Сва наређења из закона обухваћених овом Уредбом противна овој Уредби престају важити кад ова Уредба добије обавезну снагу.

Члан 63.

Ако би у примени ове Уредбе било случајева нејасних или разнојико разумеваних, овлашћује се Министар Правде да у свима таквим случајевима изиште начелну одлуку Опште Седнице Касационог Суда, која ће за судове бити обавезна.

Тако исто Општа седница Касационог Суда доносиће, по захтеву Министра Правде, своје одлуке и за случајеве који овим законом нису

предвиђени, а у духу одредаба прописаних овом Уредбом за сличне случајеве, па ће и те одлуке за судове бити обавезне.

Члан 64.

Ова Уредба важи за територију раније Краљевине Србије, а за остале крајеве Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца вредиће појединачна њена наређења у толико, у колико су у тим крајевима примењени закони Србије обухваћени овом Уредбом.

Члан 65.

Ова Уредба ступа у живот кад је Краљ потпише, а обавезну снагу добија тридесет дана по обнародовању у »Службеним Но винама«.

Препоручујемо Нашем Министру Правде, да ову Уредбу обнародује, а свима Нашим Министрима, да се о њеном извршењу старажу, властима пак заповедамо, да по њој поступају, а свима и свакоме да јој се покоравају.

Наш Министар Правде нека изврши овај Указ.

Број 30360.

22. јуна 1921. год.

Београд.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Правде,
М. С. Ђуричић, с. р.

Председник Министарског Савета,
Министар Иностраних Дела,
Ник. П. Пашић, с. р.

Министар Припреме за Уставотворну
Скупштину и Изједначење Закона,

М. Трифковић, с. р.

Министар Грађевина,
Заступник Министра Саобраћаја,
Ј. П. Јовановић, с. р.

Министар Просвете,
Заступник Министра Унутрашњих
Дела,

Св. Прибићевић, с. р.

Министар Правде,
Заступник Министра Пошта и
Телеграфа,

М. С. Ђуричић, с. р.

Министар Војни и Морнарице,
Генерал,

Ст. С. Хаџић, с. р.

Министар Трговине и Индустрије,
Д-р М. Спахо, с. р.

Министар Шума и Руда,
Заступник Министра Финансија,
Д-р Х. Кризман, с. р.

Министар за Социјалну Политику,
Д-р Куковец, с. р.

Министар за Аграрну Реформу,
Ник. Узуновић, с. р.

Министар Вера,
Д-р М. Јовановић, с. р.

Министар Народног Здравља,
Д-р Х. Карамехмедовић, с. р.

Министар Пољопривреде и Вода,
Иван Пуцель, с. р.

37518